

zij waarschuwt om voorzichtig te zijn met de veronderstelling, dat door mutatie alle voorwaarden, waarnaar men toerekenbaarheid subjectief beoordeelt, kunnen verloren raken. Ik verbaas mij en betreur het zeer, als door mijn uiteenzettingen de verwarring op dit punt zou toenemen en verzeker u, dat de omgekeerde bedoeling bij mij heeft voorgezet.

Arnhem, 2 Maart 1935.

P. J. WAARDENBURG.

EEN „PROF. PEL BOEK”.

Voor eenige jaren, reizende per P. L. M., trof ik een zeer aangenaam reisgenoot in een Nederlandsch ingenieur, die me vertelde (en toelichtte) kans te zien, dank zij de moderne verkeersmiddelen, terwijl hij zijn werk had in de omgeving van Madrid, toch regelmatig zijn „week-end” door te brengen in den Haag. Op mijn opmerking, dat behalve die verkeersmiddelen, hiertoe wel een prima gezondheid en een dito zenuwstelsel noodig was, antwoordde mijn reisgenoot, dat hij ook inderdaad over beide beschikte, maar... dat hij zich eens geruimen tijd diep rampzalig en ziek had gevoeld. Na lang rondgesukkeld te hebben, had hij zich toen tot prof. PEL gewend, die hem, na één consult zijn gezondheid had teruggegeven!! „Dat ging zoo”, vervolgde mijn reisgenoot: „Na al mijn talloze klachten geduldig te hebben aangehoord, ondervroeg en onderzocht prof. PEL me nauwkeurig. Daarna zette hij zich aan zijn bureau, schreef een langen brief en, na dezen gesloten te hebben, overreikte hij mij hem met de volgende woorden: „hier hebt u een brief; daar staat alles in, wat u te doen hebt. Opent u hem als u zijt thuisgekomen en leest hem dan eens op uw gemak!?? Neen! U hoeft niet terug te komen.”

„Met een gemoedelijk en vriendelijk tikje op mijn schouder, werd ik de deur uitgeloodst. — Daar stond ik weer op straat, met alle tientallen vragen, die ik had willen lanceren, nog op de lippen! Ik liep de Heerengracht op, daarna den Blauwburgwal en... bekeek den brief! — Het was me onmogelijk met het lezen hiervan te wachten, tot ik thuis was! Snel scheurde ik hem open en las ongeveer het volgende:

„„Waarde Heer, wanneer u, loopende op den Blauwburgwal, en, mijn huis uit het oog verloren hebbende, dezen brief opent, wandelt u juist in de goede richting! U kruist dan den N.Z. Voorburgwal en, even voor de Nieuwe Kerk, gaat u een straatje in, namelijk de Gravenstraat. Hier, het derde huis links, is een winkeltje voor visscherijbenodigheden. Hier gaat u binnen, zeggende, dat prof. PEL u heeft gezonden, en bestelt een volledige hengeluitrusting en gaat hiermede morgen naar het dorpje Wilnis. Dáár neemt ge uw intrek bij „Tante ANNA” en blijft daar een week! U gaat dan om *negen* uur naar bed en laat u om *vier* uur des ochtends wekken, om daarna met „ouwe JAAP” in een bootje uit visschen te gaan. — Voor de lunch neemt u wat sandwiches mee en een thermosflesch met thee (geen oude klare!) — Tante ANNA zal goed voor u zorgen, en ge moet u houden aan haar menu's en aan de instructies van ouden JAAP.

„Zóó blijft u een *week* in Wilnis, dan gaat u weer naar huis en... u bent hersteld!”

„Zoo eindigde de brief van prof. PEL. — En het resultaat? Ik was inderdaad bevrijd van al mijn klachten, nadat ik den raad had opgevolgd! Sindsdien heb ik nooit meer klachten gehad!”

Bovenstaand curiosum had ik gaarne geplaatst in een „Prof. PEL Boek” (zie het N. T. v. G. van 24 Maart 1934 blz. 1350).

Ik hoop, dat de lezing van deze aardige anecdote diegenen der collegae, die van de sprankelende geest van prof. PEL uitingen als boven te hunner kennis hebben, mij die willen toevertrouwen voor de samenstelling van een „Prof. PEL Boek”.

ANDRÉAS OTTO.